

Секція 2
***Інноваційно-інвестиційна діяльність як запорука
ефективного підприємництва***

**РІШЕННЯ МЕТОДОЛОГІЧНИХ ПРОБЛЕМ ПІДПРИЄМНИЦТВА
ЯК ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ**

*Бабайлов В.К., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Однією з найважливіших, актуальних проблем підприємництва є криза її теперішньої парадигми. Метою доповіді стало ознайомлення з організацією сучасної методології розробки нової парадигми підприємництва.

З методології розробки парадигм, створеної на кафедрі економіки і підприємництва ХНАДУ в 2013-17 роках слідує, що парадигма підприємництва є результатом апробації його основного закону [1]. Основний закон підприємництва, або його сутність встановлені в публікації автора доповіді в 2013 році [2]: «Підприємництво – це організація впровадження нововведень, або організація інновацій». Було встановлено, що за всю історію людства були створені три основні види нововведень: продуктові; технологічні; методологічні. Вони впроваджувалися протягом усієї цивілізаційної історії людства. Однак в різні історичні епохи пріоритетною була тільки одна з них [2]. У Доіндустріальну епоху переважало впровадження продуктових нововведень; в Індустріальну епоху – впровадження технологічних нововведень; у Постіндустріальну епоху переважатиме впровадження методологічних нововведень. Їм відповідають три відповідні парадигми підприємництва. Як було встановлено, парадигма – це стратегія поведінки всього людства в конкретній сфері діяльності: економіці, менеджменті, підприємстві та інших.

Вперше ідея нової парадигми підприємництва була висловлена автором у доповіді на VII міжнародній науково-практичній конференції «Проблеми і перспективи розвитку підприємництва», що відбулася в ХНАДУ 22 листопада 2013 року. Однак самі парадигми підприємництва були розроблені тільки після створення моделі розробки парадигм (МРП).

Модель розробки парадигм (МРП) є таблицею (табл. 1), яка має низку найважливіших властивостей:

- Повторюваність на всіх рівнях трьох елементів (об'єкту, проблеми та залежності проблеми) свідчить про їх Періодичність.
- Системність (всі елементи моделі знаходяться в тісному зв'язку з чітко вираженою кінцевою метою – розробкою парадигми).
- Послідовність організації всіх елементів моделі.
- Універсальність моделі.

• Таблична форма дозволяє інтерпретувати МРП і як техніку дослідження, що забезпечує максимальну компактність, наочність і оперативність використання інформації про всі її елементи і зв'язки.

Таблиця 1 – Модель розробки парадигм підприємництва

Фундаментальні методики	Три результати застосування трьох змістовних методик: визначення об'єкта; предмета (проблеми); вирішення проблеми (апробації)		
	Об'єкт	Предмет – проблемна, невідомий фундаментальний, головний зв'язок об'єкту	<p>Методика рішення проблеми (апробації)</p> <p>Результат рішення проблеми (апробації)</p>
Ідея	Підприємництво	Невідомий зв'язок підприємництва і нововведень	Інтуїція
			Залежність – передбачуваний, якісний зв'язок підприємництва і нововведень
Гіпотеза	Ідея	Відсутня кількісна залежність	Логіка дискретних фактів виробництва
			Закономірність – дискретна кількісна залежність підприємництва і нововведень
Концепція	Гіпотеза	Відсутня суцільна доведена закономірність	Логіка доведення, розрахунку
			Закон – суцільна, доведена (розрахована) закономірність
Теорія	Концепція	Відсутня апробація закону іншими законами і експериментальним дослідженням	Апробація іншими законами і експериментальним дослідженням
			Закон приватний, апробований іншими законами (але не виробництвом)! «Підприємництво – це організація впровадження, наприклад, продуктових нововведень»
Основна теорія	Теорії частные	Відсутність знання про загальне у всіх законах конкретної сфери діяльності (економіці)	Узагальнення (синтез) усіх приватних законів
			Основний закон «Підприємництво – це організація впровадження будь-яких нововведень» як результат узагальнення приватних законів
Наука	Основна теорія	Відсутність апробації Основного закону часом що до провідного виду нововведень	Час
			Парадигми (глобальні стратегії) організації впровадження нововведень: або продуктових, або технологічних, або методологічних как результати апробації основного закону часом

Узагальнення результатів проведеного аналізу властивостей моделі розробки парадигм дозволяє зробити остаточний висновок, що таку модель можна трактувати як Періодичну систему методик фундаментального дослідження.

Література:

1. Бабайлов В.К. Модель разработки парадигм: важнейшие свойства / В. Бабайлов // Новый коллегіум. – 2016. – № 3. – С. 48-53.

2. Бабайлов В.К. Предпринимательство: концепция новой парадигмы / В. Бабайлов // Проблеми і перспективи розвитку підприємництва: Збірник наукових праць Харківського національного автомобільно-дорожнього університету. – №1(4)-2013. – Х.: ХНАДУ, 2013 – С. 9-13.

ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ЗАПОРУКА ЕФЕКТИВНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА

Байрачна А.С., асистент

ДЗ «Луганський національний університет ім. Т. Шевченка»

Під інноваційно-інвестиційною діяльністю підприємства розуміється сукупність практичних дій громадян, юридичних осіб і держави щодо реалізації інновацій та інвестицій. Дана тема є досить актуальною, так як дослідження проблем інвестування завжди перебувало в центрі уваги економічної науки. Це зумовлено тим, що інвестиції відображають глибинні основи господарської діяльності, визначаючи процес економічного зростання загалом та виступаючи найважливішим засобом забезпечення умов виходу з економічної кризи, структурних зрушень у народному господарстві, впровадження досягнень технічного прогресу, підвищення якісних показників фінансово-господарської діяльності на мікро- та макрорівнях. Тому активізація інвестиційного процесу є одним найбільш дієвих механізмів соціально-економічних перетворень. Щодо інновацій, ефективні технічні, організаційні та економічні нововведення неодмінно ведуть до помітних позитивних змін у соціальних процесах на підприємствах, вони зорієнтовані на динамічний розвиток і невідпинне підвищення ефективності виробництва.

Особливого значення інноваційно-інвестиційні процеси набувають у країнах з перехідною економікою, якою є Україна. Ринкові відносини, з їхньою жорсткою конкуренцією, ставлять більшість існуючих підприємств перед необхідністю зміни виробничого апарату, технологічних змін, упровадження конкурентоспроможних наукомістких виробництв, управлінських нововведень за рахунок енергійної інноваційно-інвестиційної діяльності. Тому інноваційна модель економіки обрана як стратегія розвитку держави на наступне десятиріччя [1].

Взагалі, проблема ефективності виробництва та пошуку шляхів її підвищення завжди посідала важливе місце серед актуальних проблем